

Resumé (ČJ)

Podvod, pojistný podvod, úvěrový podvod a dotační podvod

Práce pojednává o jednom ze tří obohacovacích typů majetkových trestných činů, a to o trestném činu podvodu podle § 209 tr. zák. Dále se autor zabývá rozbořem tří případů speciálních podvodů, a to podvodem pojistným (§ 210 tr. zák.), podvodem úvěrovým (§ 211 tr. zák.) a podvodem dotačním (§ 212 tr. zák.).

Po úvodu, ve kterém autor vysvětluje význam zkoumaného tématu, přechází v první kapitole k širšímu výkladu kriminologických a sociologických souvislostí majetkové kriminality a trestného činu podvodu zejména. Ve čtyřech následujících kapitolách rozebírá autor znaky skutkové podstaty nejprve obecné skutkové podstaty podvodu podle § 209 tr. zák. a posléze tří speciálních případů podvodu podle § 210 až § 212 tr. zák. Výklad ve všech kapitolách zachovává stejnou strukturu: po vymezení objektu trestného činu, následuje výklad objektivní stránky, pojednání o tom, kdo může být pachatelem tohoto trestného činu a o subjektivní stránce příslušného trestného činu. Autor pojednává dále o možnostech přísnějšího postihu podle kvalifikované skutkové podstaty a také o možnostech souběhu s jinými trestnými činy.

V závěru autor sumarizuje poznatky, ke kterým dospěl. Navrhuje u tří případů speciálních podvodů (pojistný podvod, úvěrový podvod a dotační podvod) zrušení druhé základní skutkové podstaty příslušných trestných činů, které nevyžadují způsobení škody na majetku. Dále dává v úvahu, zda by k trestnímu postihu nepostačovala jedna obecná skutková podstata místo tří kazuistických skutkových podstat speciálních podvodů. Pokud by to z kriminálně politických důvodů nebylo možné, uvádí autor další návrhy de lege ferenda ke zdokonalení platné právní úpravy.

Práce je zpracována na podkladě odborné literatury a judikatury obecných soudů i Ústavního soudu české republiky.

Klíčová slova: majetkové trestné činy, podvod, pojistný podvod, úvěrový podvod, dotační podvod, subsidiarita trestní represe.